

392R1248

19.5.92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 136/7

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1248/92

av den 30 april 1992

om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 51 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag som utformats efter samråd med Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Det är nödvändigt att ändra bestämmelserna som reglerar beviljande och beräkning av pensioner i förordning (EEG) nr 1408/71⁽⁴⁾ och (EEG) nr 574/72⁽⁵⁾, uppdaterade genom förordning (EEG) nr 2001/83⁽⁶⁾, och senast ändrade genom förordning (EEG) nr 1249/92⁽⁷⁾. Vissa ändringar är knutna till domstolens rättspraxis på detta område, andra ändringar är ägnade att rätta till gällande brister.

Det är nödvändigt att upphäva åttonde stycket i ingressen, beaktandemeningen oräknad, till förordning (EEG) nr 1408/71 som har blivit överflödig genom domstolens rättspraxis avseende artikel 46.3 i nämnda förordning; denna strykning kräver ny text i sjunde stycket i ingressen, beaktandemeningen oräknad, till förordning (EEG) nr 1408/71.

De ändringar som skall göras i avdelning III kapitel 3 i förordning (EEG) nr 1408/71 kräver anpassning av artikel 12.2 i nämnda förordning.

Det är nödvändigt att ändra artiklarna 38 och 45 i förordning (EEG) nr 1408/71 för att klarlägga reglerna för

beaktande av försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts i två eller flera medlemsstater som anställd och som egenföretagare och/eller inom ett allmänt och ett särskilt system.

Det är nödvändigt att i bilaga 4 B införa alla särskilda system för egenföretagare enligt artiklarna 38 och 45 i förordning (EEG) nr 1408/71.

Det är nödvändigt att i artikel 39 i förordning (EEG) nr 1408/71 införa en bestämmelse som föreskriver att bestämmelserna i förordningens kapitel 3 vid sammanträffande av förmåner av olika slag skall tillämpas på samma sätt på invalidpensioner som utges enligt kapitel 2.

Det nya begreppet förmåner av samma slag enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EEG) nr 1408/71 kräver en ny text till artikel 40.2 i nämnda förordning.

Det är nödvändigt att ändra texten till artikel 40.3 a ii i förordning (EEG) nr 1408/71 så att nämnda stycke på samma sätt kan tillämpas om en invaliditetsförmån beviljas som inte betecknas som invaliditetsförmån; det är följaktligen nödvändigt att göra en textförändring i artikel 40.3 b i i nämnda förordning.

Den nya texten till artikel 43.1 och införandet av en ny punkt 3 i artikel 43 kräver en ändring i rubriken till avsnitt 4 i kapitel 2 till avdelning III i förordning (EEG) nr 1408/71.

Det är nödvändigt att anpassa texten till artikel 43.2 i förordning (EEG) nr 1408/71 för att garantera, om lagstiftningen i en medlemsstat inte föreskriver omvandling av en invaliditetsförmån till en förmån vid ålderdom, att den förmån som utges enligt denna lagstiftning skall fortsätta att utbetalas så länge som personen uppfyller de föreskrivna villkoren.

Erfarenheter som har vunnits vid tillämpningen av artikel 43 i förordning (EEG) nr 1408/71 har visat på en brist i sådana fall då en invaliditetsförmån som har beviljats enligt artikel 39 i nämnda förordning har omvandlats till en förmån vid ålderdom utan att personen har uppfyllt det all-

⁽¹⁾ EGT nr C 206, 11.8.1989, s. 2.

⁽²⁾ EGT nr C 291, 20.11.1989, s. 120.

⁽³⁾ EGT nr C 56, 7.3.1990, s. 63.

⁽⁴⁾ EGT nr L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT nr L 74, 27.3.1972, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 230, 22.8.1983, s. 6.

⁽⁷⁾ EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 28.

dersvillkor som krävs av lagstiftningen i den andra medlemsstaten för förvärv av rätt till denna förmån; det är nödvändigt att rätta till denna brist genom att införa en ny punkt 3 i artikel 43 som föreskriver att den behöriga institutionen i den medlemsstat som hittills har varit undantagen från utbetalning av en invalidpension från den dag då omvandling till ålderspension skedde i den andra medlemsstaten skall utge en invalidpension i enlighet med bestämmelserna i avdelning III kapitel 3 i förordning (EEG) nr 1408/71.

Nuvarande punkt 3 i artikel 43 i förordning (EEG) nr 1408/71 bör bli punkt 4 och texten till denna bör förkortas.

En bestämmelse bör införas i artikel 45 i förordning (EEG) nr 1408/71 för att garantera att försäkringsperioder som har fullgjorts inom ett särskilt system i en medlemsstat med avseende på förvärv, bibehållande eller återfående av förmåner skall beaktas inom det allmänna systemet i en annan medlemsstat även om dessa perioder redan har beaktats i den sistnämnda staten inom ett särskilt system.

För att uppnå förenkling och klarhet är det nödvändigt att i artikel 45 i förordning (EEG) nr 1408/71 införa en bestämmelse som föreskriver införande i bilaga 6 av alla särskilda bestämmelser om likställande av vissa försäkringsvillkor med avseende på förvärv, bibehållande eller återfående av rätten till förmåner med beaktande av särskilnader i de berörda nationella lagstiftningarna.

Till följd av domstolens fasta rättspraxis, har rådet inte kompetens att fastställa regler som begränsar rätten till två eller flera pensioner som har förvärvats i olika medlemsstater genom minskning av det pensionsbelopp som uteslutande har förvärvats enligt nationell lagstiftning; enligt domstolen ligger kompetensen att införa sådana regler hos den nationella lagstiftaren, då det för gemenskapen som lagstiftare åvilar att bestämma de gränser inom vilka de nationella bestämmelserna avseende minskning, innehållande eller indragning skall tillämpas; en bestämmelse bör införas för att bestämma det pensionsbelopp som beräknas i enlighet med de metoder som används för sammanläggning och fördelning prorata och som garanteras enligt gemenskapsrätten då tillämpning av nationell lagstiftning, inklusive bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning är mindre förmånliga än förenämnda metod; vidare måste det bli möjligt för de behöriga institutionerna att underlåta en beräkning i enlighet med metoden för sammanläggning och fördelning prorata om resultatet av denna beräkning är lika med eller lägre än det som kommer fram enligt endast nationell lagstiftning; i bilaga 4 C bör därför för alla medlemsstater anges alla de fall då de två beräkningarna kan ge ett sådant resultat.

För att skydda migrerande arbetstagare och deras efterlevande mot en alltför sträng tillämpning av de nationella

bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning är det nödvändigt att införa en bestämmelse i förordning (EEG) nr 1408/71 som strängt avgränsar tillämpningen av dessa bestämmelser.

Av samma skäl är det nödvändigt att införa en bestämmelse i förordning (EEG) nr 1408/71 som vid sammanträffande av förmåner av samma slag fastställer att dessa bestämmelser skall tillämpas endast på vissa typer av förmåner och i vissa särskilda fall.

Det är nödvändigt att i bilaga 4 D förteckna de förmånsdrag på vilka nämnda bestämmelser kan tillämpas vid sammanträffande av förmåner av samma slag.

Det är nödvändigt att i förordning (EEG) nr 1408/71 införa en bestämmelse som i vissa fall gör det möjligt för två eller flera medlemsstater att träffa en överenskommelse i syfte att begränsa sammanträffandet av förmåner av samma slag; dessa överenskommelser bör anges i bilaga 4 D.

Det är nödvändigt att i förordning (EEG) nr 1408/71 införa en bestämmelse som fastställer att vid sammanträffande av förmåner av samma slag skall bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning inte tillämpas på en förmån som beräknas i enlighet med den metod som används för sammanläggning och fördelning prorata.

I överensstämmelse med domstolens rättspraxis är det nödvändigt att slå fast att med sammanträffande av förmåner av samma slag enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EEG) nr 1408/71 avses sammanträffande av invaliditetsförmåner, förmåner vid ålderdom och efterlevandeförmåner som beräknas eller beviljas på grund av försäkringsperioder och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts av en och samma person och att med sammanträffande av förmåner av annat slag avses sammanträffande av förmåner som inte är av samma slag.

Det är nödvändigt att i förordning (EEG) nr 1408/71 införa bestämmelser som garanterar att samtidig tillämpning av två eller flera medlemsstaters nationella bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning vid sammanträffande av förmåner av olika slag inte får ogynnsam effekt på migrerande arbetstagare eller deras beroende familjemedlemmar; det är nödvändigt att införa en bestämmelse i förordning (EEG) nr 1408/71 för att undvika en situation där enligt en medlemsstats lagstiftning en pension dras in eller innehålls till fullo därför att personen uppbär en lägre förmån av annat slag från en annan medlemsstat; samma skäl som ligger till grund för dessa bestämmelser gäller också för de fall då en pension enligt en medlemsstats lagstiftning inte kan beviljas om förmånstagaren uppbär en förmån av annat slag.

Texten till artikel 48.1 i förordning (EEG) nr 1408/71 bör förtydligas genom att villkoren för tillämpning av denna bestämmelse specificeras.

Det är nödvändigt att rätta till en brist i texten till artikel 49.1 första meningen i förordning (EEG) nr 1408/71 genom att införa en hänvisning till artikel 40.3 i förordningen; det är nödvändigt att anpassa texten till de första två punkterna i artikel 49 i förordning (EEG) nr 1408/71 så att de kan tillämpas i de fall som avses i artikel 44.2 andra meningen i förordningen.

Ändringen i artikel 12.2 kräver att det införs ett nytt stycke d i artikel 60.1 i förordning (EEG) nr 1408/71.

Det är nödvändigt att i förordning (EEG) nr 1408/71 införa övergångsbestämmelser för tillämpningen av denna förordning.

Införandet av delarna B, C och D i bilaga 4 till förordning (EEG) nr 1408/71 innebär att nuvarande bilaga 4 blir bilaga 4 A.

Det är nödvändigt att i bilaga 6 till förordning (EEG) nr 1408/71 upphäva de nuvarande bestämmelserna i avsnitt B. DANMARK, punkt 7, avsnitt G. IRLAND, punkt 4, och avsnitt L. STORBRIANNIEN, punkt 9, som har blivit överflödiga genom införandet av begreppet förmåner av samma slag enligt förordningens avdelning III kapitel 3.

Det är inte nödvändigt att föreskriva att den behöriga danska institutionen skall tillämpa bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 1408/71 och 574/72 som skyddar migrerande arbetstagare och deras beroende familjemedlemmar mot ogynnsamma effekter av två eller flera medlemsstaters samtidiga tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning vid sammanträffande av förmåner av olika slag då en sådan garanti redan föreskrivs i den danska lagstiftningen.

På grund av utformningen av den danska lagstiftningen om pensioner är det nödvändigt att införa en bestämmelse i avsnitt B. DANMARK i bilaga 6 till förordning (EEG) nr 1408/71 som syftar till att vid tillämpning av den danska lagstiftningen utvidga begreppet förmåner av samma slag enligt förordningens avdelning III kapitel 3.

Det är nödvändigt att i bilaga 6 till förordning (EEG) nr 1408/71 införa bestämmelser i avsnitt D. SPANIEN, avsnitt E. FRANKRIKE och avsnitt J. NEDERLÄNDERNA för att precisera de metoder för likställande av vissa försäkringsvillkor för förvärv, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner som avses i förordningens artikel 45 för Spanien, Frankrike och Nederländerna.

Det är nödvändigt att införa en bestämmelse i avsnitt D. SPANIEN i bilaga 6 till förordning (EEG) nr 1408/71 för att precisera reglerna för tillämpning av förordningens artikel 47 avseende Spanien.

På grund av särdrag hos den grekiska lagstiftningen är det nödvändigt att införa en bestämmelse i bilaga 6 avsnitt F. GREKLAND för att förhindra en situation då tillämpningen av förordningens artikel 49.2 skulle kunna få ogynnsamma följder för anställda som har varit försäkrade i Grekland.

Till följd av en ändring i den nederländska lagstiftningen bör punkt 4 i avsnitt J. Nederländerna i bilaga 6 till förordning (EEG) nr 1408/71 anpassas.

Det är nödvändigt att ändra texten till artikel 15.1 och till artiklarna 35, 39, 46, 47, 48, 49 och 107 i förordning (EEG) nr 574/72 för att beakta ändringarna genom denna förordning.

Bestämmelserna i artikel 7.1 b och c i förordning (EEG) nr 574/72 bör utgå då de har blivit överflödiga på grund av de nya artiklarna 46 och 46c i förordning (EEG) nr 1408/71.

Det är nödvändigt att ändra artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 574/72 genom att införa en begränsning i tillämpningen av reglerna om förhindrande av sammanträffande av förmåner särskilt i fall med ömsesidig minskning, ömsesidigt innehållande eller ömsesidig indragning av två eller flera förmåner.

Det är nödvändigt att i artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 574/72 införa en hänvisning till de nya artiklarna 46a, 46b och 46c i förordning (EEG) nr 1408/71.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Styckena i ingressen till förordning (EEG) nr 1408/71 ändras på följande sätt:

1. Sjunde stycket i ingressen, beaktandemeningen oräknad, skall ersättas med följande:

”De samordningsregler som har antagits för tillämpningen av artikel 51 i fördraget måste garantera arbetstagare som flyttar inom gemenskapen deras förvärvade rättigheter och förmåner.”

2. Åttonde stycket i ingressen, beaktandemeningen oräknad, skall utgå.

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 1408/71 ändras på följande sätt:

1. Artikel 12.2 skall ersättas med följande:

”2. Om något annat inte föreskrivs i denna förordning får bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid sammanträffande med andra sociala trygghetsförmåner eller annan inkomst åberopas även om sådana förmåner har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller om sådan inkomst har förvärvats inom en annan medlemsstats territorium.”

2. Avdelning III kapitel 2 skall ersättas med följande:

”KAPITEL 2

INVALIDITET

Avsnitt 1

Anställda eller egenföretagare som omfattas av endast sådan lagstiftning enligt vilken invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd

*Artikel 37***Allmänna bestämmelser**

1. En anställd eller egenföretagare, som i en följd eller växelvis har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning och som har fullgjort försäkringsperioder uteslutande enligt sådan lagstiftning där invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd skall få förmåner i enlighet med bestämmelserna i artikel 39. Denna artikel skall inte beröra sådana pensionshöjningar eller tillägg för barn som har beviljats enligt bestämmelserna i kapitel 8.

2. Den lagstiftning som avses i punkt 1 och som gäller inom varje berörd medlemsstats territorium anges i bilaga 4 A.

Artikel 38

Beaktande av försäkrings- eller bosättningsperioder som fullgjorts enligt de lagstiftningar som en anställd eller egenföretagare har omfattats av, för att få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner

1. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner enligt ett system som inte är ett särskilt system som avses i

punkt 2 eller 3 kräver att försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten, i förekommande fall, beakta försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning oavsett om sådana perioder har fullgjorts enligt ett allmänt system eller enligt ett särskilt system och oavsett om så skett som anställd eller som egenföretagare. Dessa perioder skall därvid beaktas som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

2. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för anställda eller, i förekommande fall, i en särskild anställning, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke.

Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

3. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för egenföretagare skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke. De särskilda system för egenföretagare som avses i denna punkt är förtecknade i bilaga 4 B för varje berörd medlemsstat.

Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

*Artikel 39***Utgivande av förmåner**

1. Institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning var tillämplig då den arbetsförmåga uppkom som har

följts av invaliditet, skall enligt denna lagstiftning avgöra om personen uppfyller villkoren för rätt till förmåner, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38.

2. En person som uppfyller de villkor som avses i punkt 1 skall få förmåner enbart från den nämnda institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar.

3. En person som inte har rätt till förmåner enligt punkt 1 skall få de förmåner som han fortlöpande har rätt till enligt en annan medlemsstats lagstiftning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38.

4. Om den lagstiftning som gäller enligt punkt 2 eller 3 föreskriver att förmånernas storlek skall bestämmas med beaktande av andra familjemedlemmar än barn, skall den behöriga institutionen beakta också sådana familjemedlemmar till personen och betrakta dem som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium, även om de är bosatta inom en annan medlemsstats territorium.

5. Om den lagstiftning som gäller enligt punkt 2 eller 3 innehåller bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid sammanträffande med annan inkomst eller med förmåner av annat slag som avses i artikel 46a.2, skall artikel 46a.3 och artikel 46c.5 tillämpas på motsvarande sätt.

6. En helt arbetslös person som omfattas av bestämmelserna i artikel 71.1 a ii eller av första meningen i artikel 71.1 b ii skall få de invaliditetsförmåner som utges av den behöriga institutionen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt och enligt den lagstiftning som denna tillämpar som om han hade omfattats av den lagstiftningen under sin senaste anställning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38 och/eller artikel 25.2. Institutionen i bosättningslandet skall svara för kostnaden för dessa förmåner.

Om den lagstiftning som denna institution tillämpar föreskriver att beräkningen av förmåner skall grundas på lön skall institutionen beakta den lön som har erhållits i det senaste anställningslandet och i bosättningslandet och enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar. Om ingen lön har erhållits i bosättningslandet skall den behöriga institutionen, i den utsträckning som krävs och i enlighet med de regler som gäller i den egna lagstiftningen beakta den lön som har erhållits i det senaste anställningslandet.

Avsnitt 2

Anställda eller egenföretagare som har omfattats aningen av lagstiftning enligt vilken invaliditetsförmånernas storlek är beroende av försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd eller av lagstiftning av denna typ och av den typ som avses i avsnitt 1

Artikel 40

Allmänna bestämmelser

1. En anställd eller egenföretagare som i en följd eller växelvis har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning, av vilka åtminstone en inte är av den typ som avses i artikel 37.1, skall få förmåner enligt bestämmelserna i kapitel 3 och med beaktande av bestämmelserna i punkt 4.

2. En anställd eller egenföretagare som drabbas av arbetsoförmåga som leder till invaliditet medan han omfattas av en lagstiftning som anges i bilaga 4 A skall dock få förmåner enligt bestämmelserna i artikel 37.1 på följande villkor:

— Att han uppfyller villkoren i denna lagstiftning eller i en lagstiftning av samma typ, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38, men utan att behöva återropa försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en lagstiftning som inte anges i bilaga 4 A.

— Att han inte uppfyller villkoren för rätt till invaliditetsförmåner enligt någon annan lagstiftning än den i bilaga 4 A.

— Att han inte gör något anspråk på förmåner vid ålderdom med beaktande av artikel 44.2 andra meningen.

3. a) Vid fastställandet av rätten till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning, som anges i bilaga 4 A, vilken för rätt till invaliditetsförmåner kräver att en person under en viss tid har fått kontantförmåner vid sjukdom eller har varit arbetsoförmögen, skall, när en anställd eller egenföretagare som har omfattats av denna lagstiftning drabbas av arbetsoförmåga som leder till invaliditet medan han omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning, hänsyn tas till följande utan att det påverkar tillämpningen av artikel 37.1:

i) Varje period under vilken han på grund av denna arbetsoförmåga enligt den andra medlemsstatens lagstiftning har fått kontantförmåner vid sjukdom eller i stället har fortsatt att få lön, och

- ii) varje period under vilken han, på grund av den invaliditet som har följt på denna arbetsoförmåga, har fått invaliditetsförmåner enligt den andra medlemsstatens lagstiftning enligt förordningens avdelning III kapitel 2 och 3,

skall beaktas som om det rörde sig om perioder under vilka kontantförmåner vid sjukdom hade utgetts till honom enligt den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning eller under vilka han var arbetsoförmögen enligt denna lagstiftning.

- b) Rätt till invaliditetsförmåner enligt den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning förvärfvas antingen vid utgången av den preliminära perioden med ersättning för sjukdom enligt denna lagstiftning eller vid utgången av den preliminära perioden av arbetsoförmåga enligt samma lagstiftning och tidigast

- i) den dag då rätt till invaliditetsförmåner som avses i a ii förvärfvas enligt den andra medlemsstatens lagstiftning, eller

- ii) dagen efter den sista dagen med rätt till kontantförmåner vid sjukdom enligt den andra medlemsstatens lagstiftning.

4. Ett beslut som har fattats av en medlemsstats institution om en sökandes invaliditetsgrad skall vara bindande för andra medlemsstaters institutioner, under förutsättning att överensstämmelse mellan dessa staters lagstiftningar om villkor angående graden av invaliditet bekräftas i bilaga 5.

Avsnitt 3

Förvärrad invaliditet

Artikel 41

1. I fall då den invaliditet förvärras för vilken en anställd eller egenföretagare får förmåner enligt endast en medlemsstats lagstiftning gäller följande:

- a) Om personen inte har omfattats av en annan medlemsstats lagstiftning sedan han började få förmåner, skall den förstnämnda medlemsstatens behöriga institution med beaktande av försämringen utge förmånerna enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar.

- b) Om personen har omfattats av lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater sedan han började få förmåner, skall med beaktande av försämringen

förmånerna utges till honom enligt bestämmelserna i artikel 37.1, 40.1 eller 40.2.

- c) Om förmånens eller förmånernas totala belopp enligt bestämmelserna i b är lägre än det förmånsbelopp som personen fick på bekostnad av den institution som tidigare svarade för utbetalningen, skall denna institution ge honom ett tillägg som motsvarar skillnaden mellan de två beloppen.

- d) Om, i det fall som avses i b, den institution som svarar för den första arbetsoförmågan är en nederländsk institution, och om

- i) den sjukdom som har förorsakat försämringen är densamma som den som föranledde förmåner enligt nederländsk lagstiftning,

- ii) denna sjukdom är en arbetssjukdom enligt lagstiftningen i den medlemsstat som personen senast omfattades av och som ger honom rätt till det tillägg som avses i artikel 60.1 b, och

- iii) den lagstiftning eller de lagstiftningar som personen har omfattats av sedan han började få förmåner är sådan som anges i bilaga 4 A,

skall den nederländska institutionen fortsätta att utge den första förmånen efter försämringen, och den förmån, som utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat som personen senast har omfattats av, skall minskas med den nederländska förmånens belopp.

- e) Om, i det fall som avses i b, personen inte har rätt till förmåner på bekostnad av en annan medlemsstats institution, skall den behöriga institutionen i den första staten med beaktande av försämringen och, i förekommande fall, bestämmelserna i artikel 38, utge förmånerna enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning.

2. När en invaliditet förvärras för vilken en anställd eller egenföretagare får förmåner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, skall förmånerna med beaktande av försämringen utges till honom enligt bestämmelserna i artikel 40.1.

Avsnitt 4

Utgivande av förmåner som tidigare har innehållits eller dragits in — Omvandling av invaliditetsförmåner till förmåner vid ålderdom — Omräkning av förmåner som har beviljats enligt artikel 39

Artikel 42

Fastställande av ansvarig institution då utgivande av invaliditetsförmåner återupptas

1. Om förmåner skall utges på nytt efter att ha innehållits skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 43, den institution eller de institutioner som svarade för utgivandet av förmåner vid tidpunkten för innehållandet svara för utgivandet.

2. Om efter indragning av förmåner personens hälsotillstånd motiverar att ytterligare förmåner beviljas, skall dessa i förekommande fall utges enligt bestämmelserna i artikel 37.1, 40.1 eller 40.2.

Artikel 43

Omvandling av invaliditetsförmåner till förmåner vid ålderdom — Omräkning av förmåner som har beviljats enligt artikel 39

1. Invaliditetsförmåner skall i förekommande fall omvandlas till förmåner vid ålderdom enligt villkoren i den eller de lagstiftningar enligt vilka de har beviljats och enligt bestämmelserna i kapitel 3.

2. Om en person som får invaliditetsförmåner med stöd av bestämmelserna i artikel 49 kan göra anspråk på förmåner vid ålderdom enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skall varje institution i en medlemsstat som svarar för utgivande av invaliditetsförmåner fortsätta att till honom utge de invaliditetsförmåner som han har rätt till enligt den lagstiftning som den tillämpar tills bestämmelserna i punkt 1 blir tillämpliga på institutionen eller så länge som personen uppfyller villkoren för sådana förmåner.

3. Om invaliditetsförmåner som har beviljats i enlighet med artikel 39 enligt en medlemsstats lagstiftning omvandlas till förmåner vid ålderdom och om personen ännu inte uppfyller de villkor som krävs av en eller flera nationella lagstiftningar för att få dessa förmåner, skall personen från denna eller dessa medlemsstater från dagen för omvandlingen få invaliditetsförmåner beviljade i enlighet med kapitel 3 som om detta kapitel hade varit tillämpligt vid den tid-

punkt då hans arbetsförmåga som ledde till invaliditet inträffade tills personen uppfyller kvalifikationsvillkoren för rätt till förmån vid ålderdom enligt lagstiftningen i den eller de berörda medlemsstaterna eller, om sådan omvandling inte föreskrivs, så länge som han har rätt till invaliditetsförmåner enligt den eller de berörda lagstiftningarna.

4. De invaliditetsförmåner som utges enligt artikel 39 skall omräknas enligt kapitel 3 så snart som förmånstagaren uppfyller kvalifikationsvillkoren för invaliditetsförmåner enligt en lagstiftning som inte anges i bilaga 4 A eller så snart som han får förmåner vid ålderdom enligt en annan medlemsstats lagstiftning.”

3. Avdelning III kapitel 3 skall ersättas med följande:

”KAPITEL 3

ÅLDERDOM OCH DÖDSFALL (PENSIONER)

Artikel 44

Allmänna bestämmelser om beviljande av förmåner till anställda eller egenföretagare som har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater

1. Rätten till förmåner för en anställd eller egenföretagare som har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning, eller för hans efterlevande, skall fastställas enligt bestämmelserna i detta kapitel.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 49 skall en ansökan om förmåner som personen lämnar in avse all lagstiftning som den anställde eller egenföretagaren har omfattats av. Undantag från denna regel skall göras om personen uttryckligen begär att beviljandet av de förmåner vid ålderdom som han har rätt till enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skjuts upp.

3. Detta kapitel gäller inte barntillägg till pensioner eller barnpensioner som utges enligt bestämmelserna i kapitel 8.

Artikel 45

Beaktande av försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som en anställd eller egenföretagare har omfattats av, för att få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner

1. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätten till förmåner enligt ett system som inte är ett särskilt system som avses i punkt 2 eller 3 kräver att försäkrings- eller bosätt-

ningsperioder har fullgjorts, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten, i förekommande fall, beakta försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning oavsett om sådana perioder har fullgjorts enligt ett allmänt system eller enligt ett särskilt system och oavsett om så skett som anställd eller som egenföretagare. Dessa perioder skall därvid beaktas som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

2. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för anställda eller, i förekommande fall, i en särskild anställning, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke. Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

3. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för egenföretagare, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke. De särskilda system för egenföretagare som avses i denna punkt är förtecknade i bilaga 4 B för varje berörd medlemsstat. Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna, och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

4. Försäkringsperioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system i en medlemsstat skall beaktas enligt det allmänna systemet, eller om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän i en annan medlemsstat för att få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system, även om dessa perioder redan har beaktats i den senare staten enligt ett system som avses i punkt 2 eller i punkt 3 första meningen.

5. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätten till förmåner kräver att personen är försäkrad vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffade, skall detta villkor anses vara uppfyllt om han vid den tidpunkten omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat, i enlighet med de bestämmelser som anges för varje medlemsstat i bilaga 6.

6. En period med hel arbetslöshet under vilken en person uppbär förmåner enligt artikel 71.1 a ii eller b ii, första meningen, skall beaktas av den behöriga institutionen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt i enlighet med den lagstiftning som den institutionen tillämpar, som om denna lagstiftning gällde för honom under hans senaste anställning.

Om den period med hel arbetslöshet som personen har fullgjort i bosättningslandet endast kan beaktas om avgiftsperioder har fullgjorts i det landet, skall detta villkor anses vara uppfyllt om avgiftsperioder har fullgjorts i en annan medlemsstat.

Artikel 46

Beviljande av förmåner

1. Om de villkor som krävs enligt en medlemsstats lagstiftning för rätt till förmåner har uppfyllts utan tillämpning av artikel 45 eller artikel 40.3, skall följande regler gälla:

a) Den behöriga institutionen skall beräkna det förmånsbelopp som skall utbetalas

i) å ena sidan, endast enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den tillämpar,

ii) å andra sidan, enligt punkt 2.

b) Den behöriga institutionen kan dock underlåta att företa beräkningen i enlighet med a ii om resultatet av denna beräkning, bortsett från skillnader som uppstår vid avrundningen av siffror, är lika med eller lägre än resultatet av beräkningen enligt a i, om inte denna institution tillämpar en lagstiftning som innehåller regler om förhindrande av sammanträffande av förmåner som avses i artiklarna 46b och 46c eller om nämnda institutioner tillämpar en lagstiftning som innehåller regler om förhindrande av sammanträffande av förmåner i fall som avses i artikel 46c, under förutsättning att nämnda lagstiftning föreskriver att förmåner av annat slag skall beaktas endast på grundval av förhållandet mellan de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enbart enligt denna lagstiftning och de försäkrings- eller bosättningsperioder som krävs enligt denna lagstiftning för att få rätt till hel förmån.

I bilaga 4 C anges för varje medlemsstat de fall när två beräkningar skulle medföra ett sådant resultat.

2. Om villkoren i en medlemsstats lagstiftning för rätt till förmåner uppfylls endast efter tillämpning av artikel 45 och/eller artikel 40.3 skall följande regler tillämpas:

- a) Den behöriga institutionen skall beräkna det teoretiska beloppet för den förmån som personen skulle kunna göra anspråk på om alla försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i de medlemsstater som den anställde eller egenföretagaren har omfattats av hade fullgjorts i den medlemsstaten och enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar den dag då förmånen beviljas. Om förmånens belopp enligt den lagstiftningen inte är beroende av de fullgjorda periodernas längd, skall detta belopp anses utgöra det teoretiska belopp som avses i detta stycke.
- b) Den behöriga institutionen skall sedan fastställa förmånens faktiska belopp på grundval av det teoretiska belopp som avses i föregående stycke enligt proportionen mellan längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts innan försäkringsfallet inträffar enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar och den totala längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt alla de berörda medlemsstaternas lagstiftningar innan försäkringsfallet inträffade.

3. Personen skall ha rätt till det högsta beloppet som har beräknats enligt punkt 1 och 2, från den behöriga institutionen i varje medlemsstat utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning, som gäller enligt den lagstiftning enligt vilken förmånen skall utbetalas.

I förekommande fall skall den jämförelse som skall göras stå i relation till de belopp som har fastställts efter tillämpningen av nämnda bestämmelser.

4. Om det i fråga om invalid-, ålders- eller efterlevandepensioner skulle inträffa att summan av de förmåner som utges av de behöriga institutionerna i två eller flera medlemsstater enligt bestämmelserna i en sådan multilateral konvention om social trygghet som avses i artikel 6 b är lägre än den summa som skulle utges av dessa medlemsstater enligt punkterna 1 till 3, skall bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på personen.

Artikel 46a

Allmänna bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande enligt medlemsstaternas lagstiftningar

1. Med sammanträffande av förmåner av samma slag avses i detta kapitel: sammanträffande av förmå-

ner vid invaliditet, ålderdom och till efterlevande som beräknas eller utges på grundval av försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts av en och samma person.

2. Med sammanträffande av förmåner av annat slag avses i detta kapitel: sammanträffande av förmåner som inte kan betraktas som om de var av samma slag enligt punkt 1.

3. Följande regler skall gälla vid tillämpningen av reglerna om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning då en förmån vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande sammanträffar med en förmån av samma slag eller med en förmån av annat slag eller med annan inkomst:

- a) Hänsyn skall tas till förmåner som har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller till annan inkomst som har förvärvats i en annan medlemsstat endast om lagstiftningen i den första medlemsstaten innehåller regler om att förmåner eller inkomst som har förvärvats utomlands skall beaktas.
- b) Hänsyn skall tas till det förmånsbelopp som skall utges av en annan medlemsstat före avdrag för skatter, socialförsäkringsavgifter och andra individuella premier eller avdrag.
- c) Hänsyn skall inte tas till förmånsbelopp som har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning och som utges på grundval av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring.
- d) Om bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning tillämpas enligt endast en medlemsstats lagstiftning med hänsyn till att personen uppstår förmåner av liknande eller annat slag och som utbetalas enligt andra medlemsstaters lagstiftningar eller till annan inkomst som har förvärvats inom andra medlemsstaters territorium, får den förmån som betalas ut enligt lagstiftningen i den första medlemsstaten minskas endast med ett belopp som motsvarar de förmånsbelopp som utbetalas enligt lagstiftningen inom andra medlemsstaters territorium eller den inkomst som har förvärvats där.

Artikel 46b

Särskilda bestämmelser vid sammanträffande av förmåner av samma slag enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning

1. Bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning skall inte tillämpas på en förmån som beräknas i enlighet med artikel 46.2.

2. Bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning skall tillämpas på en förmån som beräknas i enlighet med artikel 46.1 a i endast om förmånen är

- a) antingen en förmån som avses i bilaga 4 D, vars storlek inte beror på de fullgjorda försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd, eller
- b) en förmån, vars storlek bestäms på grundval av en tillgodoräknad period som anses vara fullgjord mellan den dag då försäkringsfallet inträffade och en senare dag. I det senare fallet skall nämnda bestämmelser tillämpas vid sammanträffande av en sådan förmån
 - i) antingen med en förmån av samma slag, såvida inte en överenskommelse har slutits mellan två eller flera medlemsstater som föreskriver att en och samma tillgodoräknad period inte får beaktas två eller flera gånger
 - ii) eller med en förmån av det slag som avses i a.

Förmåner och överenskommelser som avses i b anges i bilaga 4 D.

Artikel 46c

Särskilda bestämmelser vid sammanträffande av en eller flera förmåner som avses i artikel 46a.1 med en eller flera förmåner av annat slag eller med annan inkomst då två eller flera medlemsstater berörs

1. Om uppbärandet av förmåner av annat slag eller av annan inkomst medför minskning, innehållande eller indragning av två eller flera förmåner som avses i artikel 46.1 a i skall de belopp som inte skulle utbetalas vid en strikt tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning i de berörda medlemsstaternas lagstiftning delas med det antal förmåner som skall minskas, innehållas eller indragas.
2. Om en förmån beräknas i enlighet med artikel 46.2 skall den förmån eller de förmåner av annat slag som utges från andra medlemsstater eller annan inkomst och alla andra beståndsdelar som gäller enligt medlemsstatens lagstiftning vid tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning, beaktas i förhållande till de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som avses i artikel 46.2 b och användas vid beräkningen av nämnda förmån.
3. Om uppbärandet av förmåner av annat slag eller av annan inkomst medför minskning, innehållande eller indragning av en eller flera förmåner som avses i

artikel 46.1 a i och av en eller flera förmåner som avses i artikel 46.2 skall följande regler gälla:

- a) Om det rör sig om en eller flera förmåner som avses i artikel 46.1 a i skall de belopp som inte skulle utbetalas vid en strikt tillämpning av bestämmelserna angående minskning, innehållande eller indragning enligt medlemsstaternas lagstiftning delas med det antal förmåner som skall minskas, innehållas eller indragas.
- b) Om det rör sig om en eller flera förmåner som beräknas i enlighet med artikel 46.2 skall minskningen, innehållandet eller indragningen ske i enlighet med punkt 2.

4. Om i de fall som avses i punkt 1 och 3 a en medlemsstats lagstiftning föreskriver att för tillämpning av bestämmelser angående minskning, innehållande eller indragning, hänsyn skall tas till förmåner av annat slag och/eller annan inkomst och andra beståndsdelar i förhållande till de försäkringsperioder som avses i artikel 46.2 b, skall den i nämnda punkter föreskrivna delningen inte gälla för den medlemsstaten.

5. Alla ovannämnda bestämmelser skall tillämpas på motsvarande sätt om lagstiftningen i en eller flera medlemsstater föreskriver att rätt till en förmån inte kan förvärfvas om personen uppbär en förmån av annat slag som utbetalas enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller uppbär annan inkomst.

Artikel 47

Tilläggsbestämmelser för beräkning av förmåner

1. Vid beräkningen av det teoretiska belopp och det prorata-belopp som avses i artikel 46.2 skall följande regler gälla:
 - a) Om den totala längden av de försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts innan försäkringsfallet inträffade enligt alla de berörda medlemsstaternas lagstiftningar är längre än den maximeringsperiod som krävs enligt lagstiftningen i en av dessa stater för rätt till hel förmån, skall den behöriga institutionen i den staten beakta denna maximeringsperiod i stället för de fullgjorda periodernas totala längd. Denna beräkningsmetod får inte leda till att institutionen måste utge en förmån med högre belopp än det som har fastställts för oreducerad förmån i den lagstiftning som den tillämpar. Bestämmelsen gäller inte förmåner vilkas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd.
 - b) Förfarandet för beaktande av sammanfallande perioder är fastställt i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98.

- c) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av genomsnittliga inkomster, en genomsnittlig avgift, en genomsnittlig ökning eller förhållandet mellan den sökandes bruttoinkomster och de genomsnittliga bruttoinkomsterna för alla försäkrade personer utom lärlingar under försäkringsperioderna, skall sådana genomsnittliga eller proportionella tal fastställas av denna stats behöriga institution enbart på grundval av försäkringsperioder som har fullgjorts enligt denna stats lagstiftning eller bruttoinkomster som personen har haft under enbart dessa perioder.
- d) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av storleken av inkomster, avgifter eller ökning, skall denna stats behöriga institution fastställa de inkomster, avgifter och ökning som skall beaktas med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning på grundval av de genomsnittliga inkomster, avgifter eller ökning som har godtagits med avseende på de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.
- e) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp, skall denna stats behöriga institution godta de standardinkomster eller det fasta belopp som skall beaktas av den med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning som lika med de standardinkomster eller det fasta belopp eller, i förekommande fall, med de genomsnittliga standardinkomster eller det fasta belopp som svarar mot de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.
- f) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för vissa perioder beräknas på grundval av inkomsternas storlek och för andra perioder på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp skall denna stats behöriga institution, med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning, beakta de inkomster eller fasta belopp som har fastställts enligt bestämmelserna i d eller e ovan eller i förekommande fall genomsnittet av dessa inkomster eller fasta belopp. Om förmåner beräknas på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp för alla perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar, skall institutionen godta de inkomster som skall beaktas med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftningar, som lika med de fiktiva inkomster som svarar mot standardinkomsterna eller det fasta beloppet.
- g) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av genomsnittsavgifter, skall den behöriga institutionen fastställa detta genomsnitt med åberopande enbart av de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt denna stats lagstiftning.
2. Bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om indexering av de faktorer som skall beaktas vid beräkningen av förmåner skall i förekommande fall tillämpas på de faktorer som skall beaktas av denna medlemsstats behöriga institution enligt bestämmelserna i punkt 1 med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning.
3. Om förmånens storlek enligt en medlemsstats lagstiftning fastställs med beaktande av andra familjemedlemmar än barn, skall denna stats behöriga institution ta hänsyn även till dessa familjemedlemmar till personen och betrakta dem som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium, även om de är bosatta inom en annan medlemsstats territorium.
4. Om den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar kräver att en lön skall beaktas vid beräkningen av förmåner då artikel 45.6 första och andra styckena har tillämpats och om i denna medlemsstat endast perioder med hel arbetslöshet med förmån i enlighet med artikel 71.1 a ii eller artikel 71.1 b ii första meningen beaktas vid betalning av pension, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten betala pension på grundval av den lön som den använde som grund för utgivande av denna arbetslöshetsförmån i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar.

Artikel 48

Försäkrings- eller bosättningsperioder kortare än ett år

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 46.2 skall institutionen i en medlemsstat inte vara skyldig att bevilja förmåner med anledning av perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som den tillämpar och som skall beaktas då försäkringsfallet inträffar

— om längden av nämnda perioder inte uppgår till ett år, och

— om endast dessa perioder beaktas, ingen rätt till förmån skulle finnas enligt bestämmelserna i denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i var och en av de andra medlemsstaterna skall beakta de perioder som avses i punkt 1 vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 46.2 utom de under b.

3. Om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 skulle leda till att alla institutioner i de berörda medlemsstaterna befrias från sina skyldigheter, skall förmåner beviljas uteslutande enligt lagstiftningen i den sista av de stater vars villkor är uppfyllda, som om alla försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts och beaktats enligt bestämmelserna i artikel 45.1—4 hade fullgjorts enligt denna stats lagstiftning.

Artikel 49

Beräkning av förmåner för en person som inte samtidigt uppfyller villkoren i alla lagstiftningar enligt vilka försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts eller då han uttryckligen begärt att beviljandet av förmåner vid ålderdom skjuts upp

1. Om en person vid en viss tidpunkt inte uppfyller de villkor som har fastställts för beviljande av förmåner i alla de medlemsstaters lagstiftning som han har omfattats av, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 45 och/eller artikel 40.3 men uppfyller villkoren i endast en eller flera av dem, skall följande gälla:

- a) Varje behörig institution som tillämpar en lagstiftning, vars villkor är uppfyllda, skall beräkna det förmånsbelopp som skall utges enligt bestämmelserna i artikel 46.
- b) Undantag:
 - i) Om personen uppfyller villkoren i åtminstone två lagstiftningar utan att åberopa försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt de lagstiftningar vars villkor inte är uppfyllda, skall dessa perioder inte beaktas vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 46.2.
 - ii) Om personen uppfyller villkoren i endast en lagstiftning utan att åberopa försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt lagstiftningar vars villkor inte är uppfyllda, skall det förmånsbelopp som skall utges beräknas enligt bestämmelserna i endast den lagstiftning vars villkor är uppfyllda, med beaktande av endast de perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftningen.

Bestämmelserna i denna punkt skall tillämpas på motsvarande sätt då personen uttryckligen har begärt att beviljandet av förmåner vid ålderdom skjuts upp i enlighet med artikel 44.2 andra meningen.

2. Den eller de förmåner som har beviljats enligt en eller flera lagstiftningar i det fall som avses i punkt 1 skall automatiskt räknas om enligt bestämmelserna i artikel 46 när villkoren enligt en eller flera av de lagstiftningar som personen har omfattats av är uppfyllda, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 45 och i förekommande fall ännu en gång med beaktande av punkt 1. Denna punkt skall tillämpas på motsvarande sätt då en person begär beviljande av förmåner vid ålderdom som har förvärvats enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som därtills hade varit uppskjuten i enlighet med artikel 44.2 andra meningen.

3. En omräkning skall automatiskt göras enligt bestämmelserna i punkt 1, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 40.2, när villkoren i en eller flera lagstiftningar inte längre är uppfyllda.

Artikel 50

Beviljande av ett tillägg när det totala förmånsbeloppet enligt de olika medlemsstaternas lagstiftningar inte uppgår till det fastställda minimibeloppet i den stat inom vars territorium mottagaren är bosatt

En förmånstagare på vilken detta kapitel är tillämpligt får inte, i den stat inom vars territorium han är bosatt och enligt vars lagstiftning en förmån utges till honom, beviljas en förmån som är mindre än den minimiförmån som har fastställts enligt denna lagstiftning för en försäkrings- eller bosättningsperiod som är lika med alla försäkringsperioder som har beaktats vid betalning enligt bestämmelserna i de föregående artiklarna. Den behöriga institutionen i denna stat skall under den tid han är bosatt inom dess territorium om det behövs betala ut ett tillägg till honom som uppgår till skillnaden mellan det totala förmånsbelopp som skall betalas ut enligt detta kapitel och minimiförmånsbeloppet.

Artikel 51

Indexering och ny beräkning av förmåner

1. Om förmånerna från de berörda staterna ändras med en fast procentsats eller ett fast belopp till följd av ökade levnadskostnader, förändringar i lönenivån eller av andra ändringsorsaker, skall denna procentsats eller detta belopp tillämpas direkt på de förmåner som har fastställts enligt bestämmelserna i artikel 46, utan att någon ny beräkning behöver göras enligt bestämmelserna i den artikeln.

2. Om metoden för att fastställa eller reglerna för att beräkna förmåner skulle ändras, skall dock en ny beräkning göras enligt bestämmelserna i artikel 46."

4. Följande stycke skall läggas till i artikel 60.1:

"d) Bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning i en medlemsstats lagstiftning skall inte tillämpas på personer som uppbär förmåner som har beviljats av institutioner i två medlemsstater enligt b."

5. Artikel 94.10 skall ersättas med följande:

"10. Rättigheter för personer som har beviljats pension före ikraftträdandet av artikel 45.6 kan omprövas på deras begäran på grundval av bestämmelserna i artikel 45.6."

6. Följande artikel skall införas:

"Artikel 95a

Övergångsbestämmelser för tillämpning av förordning (EEG) nr 1248/92

1. Ingen rätt skall förvärvas enligt förordning (EEG) nr 1248/92 för en period före den 1 juni 1992.

2. Alla försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 juni 1992 skall beaktas vid fastställande av rätten till förmåner enligt förordning (EEG) nr 1248/92.

3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1 skall rätt enligt förordning (EEG) nr 1248/92 förvärvas även om rätten hänför sig till ett försäkringsfall som inträffade före den 1 juni 1992.

4. Rättigheter för personer som har beviljats pension före den 1 juni 1992 kan på ansökan av personen omprövas med beaktande av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1248/92.

5. Om en ansökan som avses i punkt 4 lämnas in inom två år från den 1 juni 1992, skall rättigheter som har förvärvats enligt förordning (EEG) nr 1248/92 gälla från denna dag, och bestämmelserna i någon medlemsstats lagstiftning om förverkande av eller begränsning i rätten till förmåner kan inte återopas mot personen ifråga.

6. Om ansökan som avses i punkt 4 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 juni 1992, skall rättigheter som inte har förverkats eller inte har fallit bort genom en tidspärr, gälla från den dag då ansökan lämnades in, såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt en medlemsstats lagstiftning."

7. Bilaga 4 skall ersättas med följande:

"BILAGA 4

(Förordningens artiklar 37.2, 38.3, 45.3, 46.1 b och 46b.2)

A.

Lagstiftningar som behandlas i förordningens artikel 37.1 enligt vilka invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd

A. BELGIEN

Lagstiftningen om det allmänna invaliditetssystemet, det särskilda invaliditetssystemet för gruvarbetare, det särskilda systemet för sjömän i handelsflottan och lagstiftningen om försäkring mot arbetsoförmåga för egenföretagare.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Ingen.

D. SPANIEN

Lagstiftning om invaliditetsförsäkring enligt det allmänna systemet och under särskilda system.

E. FRANKRIKE

1. Anställda

All lagstiftning om invaliditetsförsäkring, med undantag för lagstiftningen om invaliditetsförsäkring enligt systemet för social trygghet för gruvarbetare.

2. Egenföretagare

Lagstiftning om invaliditetsförsäkring för egenföretagare inom jordbruket.

F. GREKLAND

Lagstiftning om försäkringssystemet för jordbruket.

G. IRLAND

Del II kapitel 10 i 1981 års lag om social trygghet och socialbidrag [Social Welfare (Consolidation) Act 1981].

H. ITALIEN

Ingen.

I. LUXEMBURG

Ingen.

J. NEDERLÄNDERNA

a) Lag av den 18 februari 1966 om försäkring mot arbetsoförmåga, med ändringar.

b) Lag av den 11 december 1975 om allmän försäkring mot arbetsoförmåga, med ändringar.

K. PORTUGAL

Ingen.

L. STORBRITANNIEN

a) *Storbritannien*

Avdelning 15 i 1975 års lag om social trygghet (Social Security Act 1975). Avdelning 14—16 i 1975 års lag om sociala trygghetspensioner (Social Security Pensions Act 1975).

b) *Nordirland*

Avdelning 15 i 1975 års lag om social trygghet (Nordirland) [Social Security (Northern Ireland) Act 1975].

Artiklarna 16—18 i 1975 års lag om sociala trygghetspensioner (Nordirland) [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975].”

B.

Särskilda system för egenföretagare som avses i artiklarna 38.3 och 45.3 i förordning nr 1408/71

A. BELGIEN

Inget.

B. DANMARK

Inget.

C. TYSKLAND

Åldersförsäkring för jordbrukare (Altershilfe für Landwirte).

D. SPANIEN

System avseende lägre pensionsålder för egenföretagare som är sysselsatta i sjöfartsverksamhet enligt beskrivning i kungligt dekret nr 2309 av den 23 juli 1970.

E. FRANKRIKE

Inget.

F. GREKLAND

Inget.

G. IRLAND

Inget.

H. ITALIEN

Pensionsförsäkringssystem för (Assicurazione pensioni per)

— läkare (medici)

— apotekare (farmacisti)

— veterinärer (veterinari)

— barnmorskor (ostetriche)

— ingenjörer och arkitekter (ingegneri e architetti)

— lantmätare (geometri)

— advokater och rättegångsbiträden (avvocati e procuratori)

— ekonomer (dottori commercialisti)

— revisorer och industriexperter (ragionieri e periti commerciali)

— arbetskonsulenter (consulenti del lavoro)

— notarier (notai)

— tullspeditörer (spedizionieri doganali).

I. LUXEMBURG

Inget.

J. NEDERLÄNDERNA

Inget.

K. PORTUGAL

Inget.

L. STORBRITANNIEN

Inget.

C.

Fall som avses i förordningens artikel 46.1 b då beräkningen av förmåner kan ske med bortseende från förordningens artikel 46.2

A. BELGIEN

Inget.

B. DANMARK

Alla ansökningar om pension som avses i lagen om sociala pensioner, med undantag för pensioner som nämns i bilaga 4 D.

C. TYSKLAND

Inget.

D. SPANIEN

Inget.

E. FRANKRIKE

Inget.

F. GREKLAND

Inget.

G. IRLAND

Alla ansökningar om ålderspension, avgiftsfinansierade ålderspensioner och änkepensioner.

H. ITALIEN

Invalid-, ålders- och efterlevandepensioner för anställda och för följande kategorier egenföretagare: jordbrukare, hälftenbrukare, arrendatorer, hantverkare och personer sysselsatta inom handelsverksamhet.

I. LUXEMBURG

Inget.

J. NEDERLÄNDERNA

Alla ansökningar om ålderspensioner enligt lag av den 31 maj 1956 om allmän åldersförsäkring, med ändringar.

K. PORTUGAL

Invalid-, ålders- och änkepensioner.

L. STORBRIANNIEN

Alla ansökningar om ålders- och änkepension som har fastställts enligt förordningens avdelning III kapitel 3 med undantag för sådana då personen ifråga, under vilket skatteår som helst efter den 6 april 1975, har fullgjort försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder både enligt lagstiftningen i Storbritannien och i en annan medlemsstat.

D.

Förmåner och överenskommelser som avses i förordningens artikel 46b.2

1. Förmåner som avses i förordningens artikel 46b.2 a, vilkas belopp är oberoende av de fullgjorda försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd:
 - a) De invaliditetsförmåner som utges enligt de lagstiftningar som anges i del A i denna bilaga.
 - b) Den hela danska allmänna folkpensionen som har förvärvats efter 10 års bosättning av personer som har beviljats pension senast den 1 oktober 1989.
 - c) Den nederländska änkepensionen enligt lag av den 9 april 1959 om allmän försäkring för änkor och föräldralösa barn, med ändringar.

- d) De spanska dödsfallsersättningarna och efterlevandepensionerna som har beviljats enligt de allmänna och särskilda systemen.
 - e) Änkepensionen enligt efterlevandeförsäkringen inom det franska allmänna socialförsäkringssystemet eller systemet för lantarbetare.
 - f) Invalidpension för änklingar och änkor enligt det franska allmänna socialförsäkringssystemet eller systemet för lantarbetare, då den beräknas på grundval av en avliden makes invalidpension och utbetalas i enlighet med artikel 46.1 a i.
2. Förmåner som avses i förordningens artikel 46 b 2, vilkas belopp har fastställts med beaktande av en fiktiv period som anses ha varit fullgjord mellan den dag då försäkringsfallet inträffade och en senare dag:
- a) Danska förtidspensioner vilkas belopp har fastställts enligt gällande lagstiftning före den 1 oktober 1984.
 - b) Tyska invalid- och efterlevandepensioner, för vilka en tilläggsperiod beaktas och tyska ålderspensioner, för vilka en redan fullgjord tilläggsperiod beaktas.
 - c) Luxemburgska invalid- och efterlevandepensioner.
 - d) Italienska pensioner vid total arbetsförmåga ('inabilità').
3. Överenskommelser som avses i förordningens artikel 46 b 2 b i som avser att förhindra att samma fiktiva period beaktas två eller flera gånger:
- Överenskommelsen den 20 juli 1978 mellan regeringen i Luxemburg och regeringen i Förbundsrepubliken Tyskland om olika socialförsäkringsfrågor."
8. Bilaga 6 skall ändras enligt följande:
- a) Följande punkter skall läggas till i avsnitt A (Belgien):
 - "9. Vid beräkningen av det teoretiska beloppet för en invalidpension som avses i förordningens artikel 46.2, skall den behöriga belgiska institutionen lägga till grund den inkomst som har uppburits i det yrke som personen senast har utövat.
 10. Varje anställd eller egenföretagare som inte längre är försäkrad i Belgien enligt lagstiftningen om sjuk- och invaliditetsförsäkring — som också grundar beviljandet av förmåner på villkoret att personen ifråga är försäkrad vid försäkringsfallets inträffande — skall för tillämpningen av förordningens del III kapitel 3 anses vara fortfarande försäkrad när försäkringsfallet inträffar om han är försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning.
 11. Om personen har rätt till en belgisk invaliditetsförmån enligt förordningens artikel 45, skall denna förmån enligt reglerna i förordningens artikel 46.2 beviljas
 - a) enligt bestämmelserna i lagen den 9 augusti 1963 om upprättandet och organiserandet av ett obligatoriskt sjuk- och invaliditetsförsäkringssystem om han vid tidpunkten för arbetsförmågans inträffande var försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning som anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a,
 - b) enligt bestämmelserna i det kungliga dekretet av den 20 juli 1971 om upprättandet av ett försäkringssystem mot arbetsförmåga för egenföretagare om han vid arbetsförmågans inträffande var egenföretagare i den mening som avses i förordningens artikel 1a."

b) Avsnitt B (Danmark) skall ändras enligt följande:

i) punkt 7 skall ersättas med följande:

”7. Förordningens artikel 46a 3 d och artikel 46c 1 och 3 och tillämpningsförordningens artikel 7.1 skall inte tillämpas på pensioner som beviljas enligt dansk lagstiftning.”

ii) punkt 9 skall ersättas med följande:

”9. Om mottagaren av en dansk ålderspension eller förtida uttagen ålderspension också har rätt till en efterlevandepension från en annan medlemsstat skall dessa pensioner, vid tillämpningen av dansk lagstiftning, betraktas som förmåner av samma slag i den mening som avses i förordningens artikel 46a 1, dock under förutsättning att den person vars försäkrings- eller bosättningsperioder ligger till grund för beräkningen av efterlevandepensionen också har fullgjort bosättningsperioder i Danmark.”

c) Följande punkter skall läggas till under avsnitt D (Spanien):

”3. Varje anställd eller egenföretagare som inte längre är försäkrad enligt spansk lagstiftning skall anses vara fortfarande försäkrad vid försäkringsfallets inträffande för tillämpningen av bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 3 om han är försäkrad enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande, eller om så inte är fallet, om en förmån kan utges för samma riskfall enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.

4. a) Enligt förordningens artikel 47 skall beräkningen av den teoretiska spanska förmånen ske på grundval av den försäkrades faktiska avgifter under åren närmast före betalningen av den sista avgiften till den spanska socialförsäkringen.

b) Det fastställda pensionsbeloppet skall ökas och regleras för varje efterföljande år och till och med året närmast föregående det då försäkringsfallet inträffar för pensioner av samma slag.”

d) Följande punkt skall läggas till under avsnitt E (Frankrike):

”8. Varje anställd som inte längre är försäkrad enligt det franska allmänna socialförsäkringssystemet om änkepensionsförsäkring eller systemet för lantarbetare skall vid tillämpningen av reglerna i förordningens avdelning III kapitel 3 anses ha samma status som en försäkrad enligt sådan lagstiftning när försäkringsfallet inträffar, om personen är försäkrad som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande eller om så inte är fallet, om en efterlevandepension kan utges enligt en annan medlemsstats lagstiftning för anställda. Detta villkor skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.”

e) Följande punkt skall läggas till under avsnitt F (Grekland):

”4. Enligt grekisk lagstiftning är tillämpningen av förordningens artikel 49.2 förenad med villkor att den nya beräkningen som avses i nämnda artikel inte leder till ett ogynnsamt resultat för personen.”

f) I avsnitt G (Irland) skall punkt 4 utgå.

g) Avsnitt J (Nederländerna) skall ändras på följande sätt:

i) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. a) Varje anställd eller egenföretagare som inte längre omfattas av nederländsk lagstiftning om änkepensionsförsäkring skall för tillämpningen av bestämmelserna av förordningens avdelning III kapitel 3 anses vara försäkrad enligt sådan försäkring när försäkringsfallet inträffar om personen är försäkrad enligt en annan medlemsstats lagstiftning mot samma risk, eller om så inte är fallet,

om en efterlevandeförmån kan utges enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.

- b) Om en änka enligt a har rätt till änkepension enligt nederländsk lagstiftning om allmän försäkring för änkor och föräldralösa barn skall sådan pension beräknas enligt förordningens artikel 46.2.

För tillämpningen av dessa bestämmelser skall försäkringsperioder som har fullgjorts före den 1 oktober 1959 under vilka den anställde eller egenföretagaren var bosatt inom nederländskt territorium före 15 års ålder eller under vilka han vid fortsatt bosättning inom en annan medlemsstats territorium har förvärvat arbetat i Nederländerna för en arbetsgivare i det landet, också betraktas som försäkringsperioder som har fullgjorts enligt nämnda nederländska lagstiftning.

- c) Hänsyn skall inte tas till perioder som skall beaktas enligt b, vilka sammanfaller med försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning om efterlevandepension.
- d) Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall endast försäkringsperioder som har fullgjorts efter 15 års ålder enligt den allmänna lagen om försäkring för änkor och föräldralösa barn (AWW) beaktas som försäkringsperioder.”

ii) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. a) Varje anställd eller egenföretagare som inte längre är försäkrad enligt lagen av den 18 februari 1966 om försäkring mot arbetsoförmåga (WAO) och/eller enligt lagen av den 11 december 1975 om arbetsoförmåga (AAW) skall anses vara fortfarande försäkrad vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande för tillämpningen av bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 3 om han är försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning, eller om så inte är fallet, om en förmån kan utges enligt en annan stats lagstiftning för samma riskfall. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.

- b) Om personen enligt a har rätt till en nederländsk invaliditetsförmån skall denna förmån enligt reglerna i förordningens artikel 46.2 beviljas

i) enligt bestämmelserna i den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO) om han vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande var försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning som anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a,

ii) enligt bestämmelserna i den ovannämnda lagen av den 11 december 1975 (AAW) om han vid arbetsoförmågans inträde

— var försäkrad mot denna risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning men inte som anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a, eller

— inte var försäkrad mot denna risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning men kan göra anspråk på förmåner enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

Om det förmånsbelopp som har beräknats enligt bestämmelserna i i är lägre än det belopp som framkommer vid tillämpning av bestämmelserna i ii skall sistnämnda förmån betalas ut.

- c) Vid beräkning av förmåner som har beviljats enligt den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO) eller enligt den ovannämnda lagen av den 11 december 1975 (AAW) skall de nederländska institutionerna beakta
- perioder med betald sysselsättning och perioder som betraktas som sådana och som har fullgjorts i Nederländerna före den 1 juli 1967,
 - försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO),
 - försäkringsperioder som har fullgjorts av personen i fråga efter femton års ålder enligt den ovannämnda lagen av den 11 december 1975 (AAW) i den mån de inte sammanfaller med försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO).
- d) Vid beräkningen av den nederländska invaliditetsförmånen enligt förordningens artikel 40.1 skall de nederländska institutionerna inte beakta tillägg som kan beviljas enligt bestämmelserna i lagen om tillägg. Rätten till detta tillägg och storleken av detta beräknas endast på grundval av bestämmelserna i lagen om tillägg."

h) I avsnitt L (Storbritannien) skall punkt 9 utgå.

Artikel 3

Förordning (EEG) nr 574/72 ändras på följande sätt:

1. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

Allmänna regler för tillämpningen av bestämmelser om förhindrande av sammanträffande av förmåner

1. Om förmåner som utges enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning grundas på ömsesidig minskning, ömsesidigt innehållande eller ömsesidig indragning skall de belopp som inte skulle utbetalas vid en strikt tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning enligt de berörda medlemsstaternas lagstiftning delas med antalet förmåner som skall minskas, innehållas eller indragas.
2. Vid tillämpningen av förordningens artikel 12.2, 12.3 och 12.4, artikel 46a, artikel 46b och artikel 46c skall berörda behöriga institutioner på begäran lämna varandra alla upplysningar som behövs."
2. I artikel 15.1 a skall orden "förordningens artikel 46.2 c" ersättas med "förordningens artikel 47.1 a".
3. Rubriken till artikel 35 skall ersättas med följande:

"Ansökningar om invaliditetsförmåner då en anställd eller egenföretagare har omfattats enbart av de lagstiftningar som nämns i förordningens bilaga 4 A och även i fall som avses i förordningens artikel 40.2."

4. Rubriken till artikel 39 skall ersättas med följande:

"Beredning av ansökningar om invaliditetsförmåner i fall då den anställde eller egenföretagaren endast har omfattats av de lagstiftningar som nämns i förordningens bilaga 4 A".

5. Artikel 46 skall ersättas med följande:

"Artikel 46

Belopp som skall utges för perioder med frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring och som inte skall beaktas enligt tillämpningsförordningens artikel 15.1 b

Vid beräkningen av det teoretiska och det faktiska förmånsbeloppet enligt bestämmelserna i förordningens artikel 46.2 a och 46.2 b skall reglerna i tillämpningsförordningens artikel 15.1 b—d gälla.

Det faktiska belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i förordningens artikel 46.2 skall ökas med det belopp som svarar mot perioderna av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som inte har beaktats enligt tillämpningsförordningens artikel 15.1 b. Denna ökning skall beräknas enligt bestämmelserna i den medlemsstats lagstiftning enligt vilken perioderna av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring har fullgjorts.

Den jämförelse som avses i förordningens artikel 46.3 måste göras under hänsynstagande till denna ökning."

6. Artikel 47 skall ersättas med följande:

”Artikel 47

Beräkning av de belopp som motsvarar perioderna av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

Institutionen i varje medlemsstat skall i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar beräkna det belopp som svarar mot perioderna av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som enligt förordningens artikel 46a.3 c inte omfattas av bestämmelserna i en annan medlemsstat om indragning, minskning eller innehållande.”

7. Artikel 48.1 skall ersättas med följande:

”1. Det slutliga beslut som var och en av de berörda institutionerna har fattat skall sändas till den utredande institutionen. Varje beslut skall innehålla uppgift om möjligheten att överklaga och tiden för överklagande enligt den berörda lagstiftningen. När den utredande institutionen har fått alla sådana beslut skall den underrätta sökanden om detta på dennes eget språk i ett sammanfattande meddelande till vilket de nämnda besluten skall bifogas. Tiden för överklagande skall alltid räknas från det att sökanden erhöll det sammanfattande meddelandet.”

8. Artikel 49 skall ersättas med följande:

”Artikel 49

Omräkning av förmåner

1. Vid tillämpningen av bestämmelserna i förordningens artikel 43.3 och 43.4, artikel 49.2 och 49.3 och artikel 51.2 gäller bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 45 på motsvarande sätt.

2. Vid omräkning, indragning eller innehållande av en förmån skall den institution som har fattat ett så-

dant beslut omedelbart underrätta den berörda personen och varje institution hos vilken personen har rätt till förmån om detta, vid behov genom den utredande institutionens medverkan. Beslutet skall innehålla uppgift om möjligheten att överklaga och tiden för överklagande enligt den berörda lagstiftningen. Tiden för överklagande skall alltid räknas från det att sökanden erhöll beslutet.”

9. Artikel 107.1 skall ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av

- a) artikel 12.2, 12.3 och 12.4, artikel 19.1 b sista meningen, artikel 22.1 ii sista meningen, artikel 25.1 b näst sista meningen, artikel 41.1 c och 41.1 d, artikel 46.4, artikel 46a.3, artikel 50, artikel 52 b sista meningen, artikel 55.1 ii sista meningen, artikel 70.1 första stycket, artikel 71.1 b ii näst sista meningen i förordningen samt,
- b) artikel 34.1 och artikel 120.2 i tillämpningsförordningen, skall kursen för omräkning till en nationell valuta av belopp som redovisas i en annan nationell valuta vara den kurs som beräknas av kommissionen och grundas på det månatliga genomsnittet för växelkursen för dessa valutor under den referensperiod som definieras under punkt 2 och som anmäls till kommissionen för tillämpning av Europeiska monetära systemet.”

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 30 april 1992.

På rådets vägnar

José da SILVA PENEDA

Ordförande